

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904650144/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

— 212 —

ja tillige høflige, men vi frygter jo nu og haaber tillige, de er ikke meget glade ved Fyen. Vær nu Gud befalet!

M. V.

Vi maa passe ikke at skrive noget, der kan røre ved Krigen.

VI.

Paa Flugt fra Hus og Hjem.

I Brev fra en højere stillet, juridisk Embedsmand i Byen Slesvig.

København d. 12. Februar 1864. *

Efter at være kommen hertil som Flygtning er jeg efter 16 Dages Rejse nu kommen saa vidt i Ro, at jeg kan fortælle Eder noget om det, jeg har oplevet.

I samme Øjeblik som Østerrigerne rykkede ind om Morgenen, den 6te, efter at vore Tropper nogle Timer tidligere i største Stilhed havde forladt Skansen, og jeg med største Spænding lyttede efter det første Kanonskud, der vilde være Signalet til en dødelig Massakre, var vi omgivne af en stor Mængde, tildels velklædt, hovedsagelig fremmed Pøbel, bevæbnet med tykke Knortekæppe, hujende og skrigende, samt nedrivende og ødelæggende ethvert kongeligt Vaaben, Skilderhuse o. s. v.

Eftersom de enkelte Afdelinger i tætsluttede, i fortrinlig Orden marcherende Rækker fik Øje paa Gottorp Slot, istemmede de et Hurra, og snart be-